

til under Besættelsen at vise værdig national Optræden.

Denne særlige Pligt maa navnlig anses for tilsidesat i Tilfælde, hvor en Tjenestemand i Tale eller Skrift har tilkendegivet en stærk Sympati for Besættelsesmagten eller antidemokratiske Partier, som har arbejdet i Forbindelse med denne. Dette gælder særlig, dersom de paagældende Udtalelser er fremsat i Forbindelse med tjenstlige Forhold og under tjenstligt Samkvem med andre Tjenestemænd, og det maa yderligere anses for en skærpene Omstændighed, hvis saadanne Udtalelser er fremsat overfor undergivne. Paa den anden Side vil naturligvis Udtalelser, der er afgivet under rent private Forhold, ikke kunne tages i Betragtning.

3. *Unødig Bistandsydelse overfor Besættelsesmagten.*

Herved tages Sigte paa Forhold fra en Tjenestemands Side, hvor han, udover hvad der fulgte af Tjenestepligt, af Sympati for Besættelsesmagten eller af andre Grunde har bistaaet denne til Skade for danske Interesser eller Enkeltpersoner, selvom Forholdet ikke maatte være strafbart efter Reglerne i § 11 i det særlige Straffelovstillæg.

4. *Unødvendigt Samkvem med Besættelsesmagten eller denne tilknyttede Organer.*

Lovbestemmelsen tager Sigte paa Tilfælde, hvor en Tjenestemand, udover hvad der har været nødvendigt af tjenstlige Grunde, med Personer fra Besættelsesmagten eller de til denne knyttede Organer har haft Samkvem af selskabelig eller anden Art. Herved maa dog bortses fra Tilfælde, hvor saadant Samkvem kan godtgøres at have fundet Sted for at yde danske Interesser eller Enkeltpersoner rimelig Hjælp eller Støtte.

Til § 2.

Uanset om de af Lovforslaget omfattede Handlinger vilde kunne anses for Tjenesteforseelser, der kunde gøres til Genstand for Paataale efter Tjenestemandstolens Disciplinærregler, har man dog fundet, at der under Hensyn til disse Sagers ganske særlige Karakter bør tilvejebringes et særligt Organ til Undersøgelse og Paakendelse af disse under Ledelse af en Dommer som Formand, der udnævnes af Kongen paa Indstilling af Finansministeren efter en af denne indhentet Udtalelse fra det i Tjenestemandstolens § 321 omhandlede Raad, bestaaende af Præsidenterne for de kollegiale Retter. Anvendelsen af de foreslaaede disciplinære Straffe forudsætter Medvirken fra Statens centrale Tje-

nestemandstolens Side, hvorfor Afgørelsen af disse Sager ikke vil kunne henvises til Domstolene. Hertil kommer, at man har fundet det rigtigt, at Gennemførelsen af denne særlige Lov om disciplinær Straf og Udrensning blandt de offentlige Tjenestemænd sker under Medvirkning af en Repræsentant for den centrale Tjenestemandstolens Organisation, til hvilken paagældende Tjenestemand henhører eller kunde henhøre. Det bemærkes herved, at da Lovforslaget ogsaa tager Sigte paa Kommunernes Tjenestemænd, har man foreslaaet, at der ved Behandlingen af Sager mod saadanne medvirker en Repræsentant for paagældende Tjenestemandstolens Organisation eller faglige Organisation.

For Dommernes Vedkommende har man som Følge af den for disse Tjenestemænd ved Grundlovens § 71 hjemlede særlige Ret til, at Afsættelse kun kan finde Sted ved Dom, anset det for nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte, at Tjenestemandstolens Repræsentanten i Tjenestemandstolens skal udpeges af den danske Dommerforening, jfr. endvidere de i Lovforslagets § 4, Stk. 6, foreslaaede særlige Bestemmelser for Dommere.

Til § 3.

Finansministeren har allerede i Skrivelse af 9. Maj 1945 anmodet de enkelte Ministre om at lade Cheferne for Styrelsesgrenene gøre Indberetning om, i hvilke Tilfælde det vil være rimeligt at fritage en Tjenestemand fra Tjeneste, hvorefter paagældende Minister træffer Afgørelse i Sagen.

Tjenestemandstolens bør imidlertid have en selvstændig Beføjelse til at fritage en Tjenestemand for Tjeneste eller at træffe Bestemmelse om Suspension i de Tilfælde, hvor det skønnes rimeligt.

Til § 4.

Under Hensyn til Ønskeligheden af at skabe de bedst mulige Garantier for disse Sagers fulde Oplysning og forsvarlige Behandling har man ment at burde foreslaa Offentlighed ved Tjenestemandstolens Behandling af Sagerne i samme Omfang som ved Straffesager for Domstolene, ubetinget Vidnepligt for Tjenestemænd og Pligt for Styrelserne til at forelægge alle Akter, altsaa ikke blot Genparten af de trufne Afgørelser, men ogsaa alle andre skriftlige Aktstykker, der kan tjene til Sagens Opklaring.

Endvidere foreslaas det, at de af Tjenestemandstolens trufne Afgørelser, bl. a. af Hensyn til det ønskelige i en hurtig Gennemførelse af den ved Lovforslaget tilsigtede Retsforfølgning skal være endelige.